

	Per 100 kJ		Per 100 kcal	
	Mínim	Màxim	Mínim	Màxim
Àcid pantotènic (mg).	0,035	0,35	0,15	1,5
Biotina (µg).	0,18	1,8	0,75	7,5
Vitamina E (mg α-ET).	0,5/g de d'àcids grassos poliinsaturats expressats com a àcid linoleic, però en cap cas menys de 0,1 mg per 100 kJ disponibles	0,75	0,5/g de d'àcids grassos poliinsaturats expressats com a àcid linoleic, però en cap cas menys de 0,5 mg per 100 kcal disponibles	3
<i>Minerals</i>				
Sodi (mg).	7,2	42	30	175
Clorur (mg).	7,2	42	30	175
Potassi (mg).	19	70	80	295
Calci (mg).	8,4/12 ¹	42/60 ¹	35/50 ¹	175/250 ¹
Fòsfor (mg).	7,2	19	30	80
Magnesi (mg).	1,8	6	7,5	25
Ferro (mg).	0,12	0,5	0,5	2
Zenc (mg).	0,12	0,36	0,5	1,5
Coure (µg).	15	125	60	500
Iode (µg).	1,55	8,4	6,5	35
Seleni (µg).	0,6	2,5	2,5	10
Manganès (mg).	0,012	0,12	0,05	0,5
Crom (µg).	0,3	3,6	1,25	15
Molibde (µg).	0,72	4,3	3,5	18
Fluorur (mg).	—	0,05	—	0,2

¹ Per a productes destinats a nens d'un a deu anys d'edat.

MINISTERI DE DEFENSA

11121 REIAL DECRET LEGISLATIU 1/2000, de 9 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades. («BOE» 142, de 14-6-2000.)

El temps transcorregut des de l'entrada en vigor de la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, dictada en virtut del mandat contingut inicialment en la Llei 193/1963, de 28 de desembre, de bases de la Seguretat Social, i concretat després en l'article 10 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig, ha comportat nombroses modificacions en el text, tant directament mitjançant la nova redacció d'alguns dels seus preceptes, com indirectament mitjançant disposicions legals que n'han variat o complementat el contingut; en aquests últims aspectes té una rellevància especial la renovació duta a terme en la legislació reguladora del personal de les Forces Armades i del cos de la guàrdia civil.

L'article 62 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, procedís a l'elaboració, entre altres, d'un text refós que regularitzés, aclarís i harmonitzés la Llei 28/1975 i les seves modificacions posteriors amb les disposicions que haguessin incidit en l'àmbit del mutualisme administratiu contingudes en una norma amb rang de Llei, termini que la disposició addicional segona de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, prorroga fins al 30 de juny del present any 2000.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Defensa, amb la conformitat del ministre de l'Interior, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 9 de juny de 2000,

DISPOSO:

Article únic.

S'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades que figura com a annex.

Disposició final única.

Aquest text refós entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Defensa,
FEDERICO TRILLO-FIGUEROA Y MARTÍNEZ-CONDE

ANNEX

Text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades.

El Règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades es regeix pel que disposen aquesta Llei i les seves normes d'aplicació i desplegament, així com per la legislació de classes passives de l'Estat.

Article 2. Mecanismes de cobertura.

Aquest règim especial queda integrat pels mecanismes de cobertura següents:

- El Règim de classes passives de l'Estat, d'acord amb les seves normes específiques.
- El que regula aquesta Llei.

Article 3. Camp d'aplicació.

1. Queden obligatòriament inclosos en el camp d'aplicació d'aquest règim especial:

- Els militars de carrera de les Forces Armades.
- Els militars de complement, mentre mantinguin la seva relació de serveis amb les Forces Armades.
- Els militars professionals de tropa i marineria, mentre mantinguin la seva relació de serveis amb les Forces Armades.

d) Els alumnes dels centres docents militars de formació i dels centres militars de formació.

e) Els militars de carrera de la guàrdia civil i els alumnes dels centres docents de formació d'aquest cos.

f) Els funcionaris civils de cossos adscrits al Ministeri de Defensa que no hagin exercit l'opció d'incorporar-se al Règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, així com, si s'escau, els funcionaris en pràctiques per a l'ingrés en els cossos esmentats.

g) El personal que es regeix per l'Estatut de personal del Centre Superior d'Informació de la Defensa.

Aquesta obligatorietat es manté sigui quina sigui la situació administrativa en què estigui el personal esmentat, excepte en la de suspensió d'ocupació i suspensió ferma i en els casos d'excedència voluntària en què el temps de permanència no sigui computable a efectes de drets passius.

2. També queda obligatòriament inclòs en el camp d'aplicació d'aquest règim especial el personal comprès en algun dels apartats del número anterior que passi a retir o jubilació.

3. El personal que per motius diferents dels al·ludits a l'apartat anterior perdi la condició de militar o funcionari civil o passi a la situació de suspensió d'ocupació, suspensió ferma o excedència voluntària en què el temps de permanència no sigui computable a efectes de drets passius pot continuar en el camp d'aplicació d'aquesta Llei en els casos i les condicions que es determinin per reglament.

4. Quan una única prestació de serveis sigui causa d'inclusió obligatòria en aquest règim especial i en un altre o uns altres règims de Seguretat Social, es pot optar, per una sola vegada, per pertànyer exclusivament al que regula aquesta Llei, llevat que la doble afiliació afecti aquest règim i un altre règim especial de funcionaris, cas en què es pot optar, també per una sola vegada, per pertànyer a qualsevol dels dos.

5. Queda exclòs d'aquesta Llei i es continua regint per les seves normes específiques el personal civil, no funcionari, que presti serveis en l'Administració militar.

CAPÍTOL II

Institut Social de les Forces Armades

Article 4. *Funcions i adscripció.*

El mecanisme de Seguretat Social a què es refereix aquesta Llei es gestiona per mitjà de l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS), adscrit al Ministeri de Defensa.

Article 5. *Naturalesa i règim jurídic.*

1. L'Institut Social de les Forces Armades és un organisme públic amb personalitat jurídica pública diferenciada, patrimoni i tresoreria propis, com també autonomia de gestió, i es regeix per les previsions de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, relatives als organismes autònoms, llevat del que disposa l'apartat 2 següent.

2. El règim economicofinancer, patrimonial, pressupostari i comptable, així com el d'intervenció i control financer de les prestacions i el règim dels concerts per a la prestació dels serveis d'assistència sanitària i farmacèutica és el que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, la Llei general pressupostària en les matèries a què sigui aplicable i supletòriament la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. L'Institut Social de les Forces Armades té el mateix tractament fiscal que la Llei estableixi per a l'Estat.

CAPÍTOL III

Incorporació i cotització

Article 6. *Incorporació.*

1. La incorporació a aquest mecanisme de Seguretat Social és obligatòria per a totes les persones incloses al seu camp d'aplicació.

2. S'han de determinar per reglament els organismes que han de tramitar la incorporació dels assegurats i comunicar les altes, les baixes i les variacions posteriors que es produeixin, i cal establir la forma, els terminis i els procediments per portar-ho a terme.

3. Així mateix, cal determinar per la via reglamentària els supòsits i les condicions per conservar els drets en curs d'adquisició dels qui passin d'aquest règim a altres de Seguretat Social i inversament, al llarg de la seva vida professional.

Article 7. *Cotització.*

1. La cotització a l'Institut Social de les Forces Armades és obligatòria per a tots els assegurats inclosos en l'apartat 1 de l'article 3, amb les excepcions següents:

a) Aquells que estiguin en la situació d'excedència voluntària per atendre la cura de fills o familiars.

b) Els alumnes esmentats en els paràgrafs d) i e) del mateix apartat 1, mentre no percebin retribucions referides, tot i que sigui en percentatge, a un dels grups de classificació.

2. La base de cotització és la que en cada moment s'estableixi com a haver regulador a efectes de cotització de drets passius.

Per als alumnes que percebin retribucions referides a un grup de classificació, la base de cotització és l'haver regulador que correspongui al seu grup de classificació.

3. El tipus percentual de cotització ha de ser fixat anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

4. La quota mensual de cotització s'obté dividint per 14 la quantitat resultant d'aplicar a la base de cotització anual el tipus percentual establert i s'abona doblement en els mesos de juny i desembre.

No obstant això, la cotització corresponent a la paga extraordinària es redueix, sigui quina sigui la data de la seva meritació, en la mateixa proporció en què es minori aquesta paga com a conseqüència d'abonar-la en una quantia proporcional al temps en què s'hagi romàs en situació de servei actiu.

Les quotes corresponents als períodes de temps en què es gaudeixi de llicències sense dret a retribució no experimentaran reducció en la seva quantia.

5. Els assegurats de l'apartat 2 de l'article 3 estan exempts de cotització.

6. El personal que, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 3, opti per mantenir facultativament la seva situació d'alta cotitza en les condicions que es determinin per reglament.

CAPÍTOL IV

Contingències i prestacions en general

Article 8. *Contingències protegides.*

Els assegurats i, si s'escau, els familiars o assimilats al seu càrrec queden concretament protegits, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, en les contingències següents:

a) Necessitat d'assistència sanitària.

b) Incapacitat temporal, derivada o bé de malaltia comuna o professional, o bé d'accident comú o en acte de servei, o com a conseqüència d'aquest.

- c) Inutilitat per al servei, en els mateixos supòsits anteriors.
- d) Càrregues familiars.

Article 9. *Prestacions.*

Les prestacions a què tenen dret els assegurats o els seus beneficiaris, quan estiguin en els supòsits de fet legalment establerts, són les següents:

- a) Assistència sanitària.
- b) Subsidi per incapacitat temporal, en el cas de funcionaris civils.
- c) Prestacions econòmiques i recuperadores, si s'escau, per inutilitat per al servei, i indemnització per lesions, mutilacions o deformitats de caràcter permanent no invalidants.
- d) Serveis socials.
- e) Assistència social.
- f) Prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid.
- g) Subsidi especial per maternitat en cas de part múltiple.

CAPÍTOL V

Prestacions en particular

SECCIÓ 1a ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Article 10. *Objecte.*

1. L'assistència sanitària té com a objecte la prestació dels serveis mèdics, quirúrgics i farmacèutics conduents a conservar o restablir la salut dels beneficiaris d'aquest règim especial, així com la seva aptitud per al treball.

2. També ha de proporcionar els serveis convenients per completar les prestacions mèdiques i farmacèutiques i, d'una manera especial, ha d'atendre la rehabilitació física per a la recuperació professional dels invàlids que hi tinguin dret.

Article 11. *Contingències cobertes.*

Les contingències cobertes per la prestació de l'assistència sanitària són les de malaltia comuna o professional i les lesions ocasionades per accident comú o en acte de servei o com a conseqüència d'aquest, sigui per accident o risc específic del càrrec, així com l'embaràs, el part i el puerperi, en l'extensió i els termes que estableix aquesta Llei i en els que es determinin per reglament.

Article 12. *Beneficiaris d'assistència sanitària.*

1. L'assistència sanitària s'ha de dispensar a tots els assegurats inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest règim especial, així com als familiars que siguin beneficiaris al seu càrrec.

2. Per determinar la condició de beneficiari a càrrec d'un assegurat d'aquest règim cal atènyer-se al que disposa el règim general de la Seguretat Social.

3. S'han de determinar per reglament els supòsits i les condicions en què s'ha de dispensar l'assistència sanitària tant als viudots com als orfes d'assegurats actius i retirats o jubilats.

Article 13. *Contingut de l'assistència sanitària.*

La prestació d'assistència sanitària comprèn:

- a) Els serveis d'atenció primària, inclosa l'atenció primària d'urgència en règim ambulatori o a domicili, i l'atenció especialitzada, ja sigui en règim ambulatori o hospitalari i inclosos els serveis d'urgència hospitalària, tots aquests amb un contingut anàleg a l'establert per als beneficiaris del règim general de la Seguretat Social.
- b) La prestació farmacèutica, que inclou les fórmules magistrals i preparats oficials, les especialitats i els efectes i accessoris farmacèutics, amb l'extensió determinada per als beneficiaris del règim general de la Seguretat Social. Els beneficiaris participen mitjançant el pagament d'una quantitat percentual per recepta o, si s'escau, per medicament, que s'ha de determinar per reglament.
- c) Les prestacions complementàries; per a la seva definició, extensió i contingut s'ha de tenir en compte el que disposa el règim general de la Seguretat Social.

Article 14. *Forma de la prestació.*

1. La prestació d'assistència sanitària es fa efectiva mitjançant els serveis facultatius, auxiliars i tecnosanitaris i d'hospitalització propis d'aquest règim especial de Seguretat Social. Amb aquesta finalitat s'ha de concertar, primordialment, amb la sanitat militar, i amb els que siguin necessaris amb la Seguretat Social i amb els d'altres institucions públiques i privades, en la forma i la condició que es determinin per reglament.

2. L'Institut Social de les Forces Armades no ha d'abonar les despeses que es puguin ocasionar quan el beneficiari, per decisió pròpia o dels seus familiars, utilitzi serveis mèdics diferents dels que li hagin estat assignats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament.

Article 15. *Dispensació extrahospitalària de medicaments.*

La dispensació de medicaments i altres productes farmacèutics per a la seva aplicació fora dels centres hospitalaris s'efectua mitjançant concert preferentment amb els serveis farmacèutics de les Forces Armades i, si s'escau, amb les farmàcies civils, en les condicions que es determinin per reglament.

Article 16. *Sanitat militar.*

El que disposa aquesta secció 1a s'entén sens perjudici de les funcions que, d'acord amb la legislació vigent, corresponen a la sanitat militar en l'àmbit logístic-operatiu i, consegüentment, en relació amb els accidents en acte de servei i les malalties professionals, així com quan es refereix a l'apreciació de l'existència o insuficiència de les condicions psicofísiques necessàries per al servei i a les altres funcions pròpies d'aquesta sanitat.

SECCIÓ 2a INCAPACITAT TEMPORAL

Article 17. *Contingències protegides.*

1. Tenen la consideració d'estats o situacions determinants d'incapacitat temporal per als funcionaris civils els de malaltia, accident i els denominats períodes d'observació en cas de malaltia professional.

2. Els permisos o les llicències per part, adopció i acolliment que estableix l'apartat 3 de l'article 30 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, no tenen la consideració d'incapacitat temporal. Si al terme del permís per part continua la impossibilitat d'incorporar-se a la feina, s'inicien les llicències que donen lloc a la incapacitat temporal.

Article 18. *Situació d'incapacitat temporal.*

1. Els funcionaris civils incorporats a aquest règim especial que, de conformitat amb el que estableix l'article 69 de la Llei articulada de funcionaris civils de l'Estat, de 7 de febrer de 1964, hagin obtingut llicències per malaltia o accident que impedeixin el compliment normal de les funcions públiques, es troben en la situació d'incapacitat temporal.

2. Així mateix, es troben en aquesta situació els funcionaris indicats que hagin obtingut llicència a conseqüència d'estar en període d'observació mèdica en cas de malalties professionals.

3. Té la mateixa consideració i els mateixos efectes que la situació d'incapacitat temporal la situació de la dona funcionària que hagi obtingut llicència per risc durant l'embaràs en els termes que preveu l'article 69, apartat 3, de la Llei de funcionaris civils de l'Estat.

4. La concessió de les llicències i el seu control correspon als òrgans administratius determinats per les normes de competències en matèries de gestió de personal, amb l'assessorament facultatiu que, si s'escau, estimin oportú.

5. A efectes de còmput de terminis, es considera que hi ha una nova malaltia quan el procés patològic sigui diferent i, en tot cas, quan s'hagin interromput les llicències durant un any com a mínim.

6. La durada de la primera llicència i successives ha de ser del temps previsiblement necessari per a la curació i amb el màxim d'un mes cada una de les llicències.

7. En qualsevol moment en què es prevegi que la malaltia o la lesió per accident impedeix definitivament el compliment de les funcions públiques, l'òrgan de jubilació competent ha d'iniciar, d'ofici o a instància de l'interessat, el procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei. Per una ordre ministerial s'han d'establir els mecanismes necessaris per coordinar les actuacions de l'Institut i les de l'òrgan de jubilació.

Article 19. *Durada i extinció.*

1. La durada i l'extinció de la situació d'incapacitat temporal són les mateixes que les del règim general de la Seguretat Social.

2. Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert es prorroguen els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent. En cas que, continuant la necessitat de tractament mèdic, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la possible qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu cos o escala, aquesta qualificació es pot retardar pel període necessari, sense que aquest, en cap cas, pugui donar lloc al fet que la declaració de la jubilació tingui lloc una vegada excedits els trenta mesos des de la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.

3. El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal s'entén extingit, en tot cas, pel transcurs del termini de trenta mesos que preveu l'apartat anterior.

Article 20. *Prestació econòmica.*

1. En la situació d'incapacitat temporal, el funcionari té els drets econòmics següents:

a) Durant els primers tres mesos, els que preveu l'article 69 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, de 7 de febrer de 1964.

b) Des del quart mes percep les retribucions bàsiques, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i un subsidi

per incapacitat temporal a càrrec de l'Institut Social de les Forces Armades, la quantia del qual, fixa i invariable mentre duri la incapacitat, ha de ser la més elevada de les dues quantitats següents:

a) El 80 per 100 de les retribucions bàsiques (sou, triennis i grau, si s'escau), incrementades en la sisena part d'una paga extraordinària, corresponents al primer mes de llicència.

b) El 75 per 100 de les retribucions complementàries meritades el primer mes de llicència.

2. La suma de les quantitats anteriors no pot passar de l'import de les percepcions que el funcionari tingui el primer mes de llicència.

Article 21. *Personal militar.*

El que disposa aquesta secció 2a no és aplicable al personal militar. Quan el personal militar professional i de la guàrdia civil pateixi insuficiència temporal de condicions psicofísiques per al servei té el règim que preveuen les seves respectives lleis reguladores i les seves disposicions de desplegament.

SECCIÓ 3a INUTILITAT PER AL SERVEI

Article 22. *Contingències protegides i prestacions.*

1. El personal militar professional i de la guàrdia civil i els funcionaris civils inclosos al camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades que, com a conseqüència de malaltia o accident, passin a retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents, tenen dret a pensió complementària d'inutilitat per al servei quan la malaltia o la lesió que hagi motivat el retir o la jubilació els impossibiliti de manera absoluta i permanent per a qualsevol feina, ofici o professió, sempre que concorri alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat 6 d'aquest article.

2. A més, causa la prestació de gran invalidesa qui, amb dret a la pensió complementària d'inutilitat per al servei, acreditati que la lesió o la malaltia que hagi originat el retir per incapacitat li produeix pèrdues anatòmiques o funcionals que requereixin l'assistència d'una altra persona per a la realització dels actes més essencials de la vida diària, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs.

3. Correspon als tribunals mèdics militars o als òrgans mèdics civils competents, segons escaigui, la qualificació del grau inicial d'incapacitat i a l'Institut Social de les Forces Armades el reconeixement i el pagament de la pensió d'inutilitat per al servei i de la prestació de gran invalidesa.

4. El personal retirat o jubilat per inutilitat o incapacitat permanents que, en el moment del retir o la jubilació, no arribin al grau d'incapacitat absoluta i permanent requerit per accedir a la pensió d'inutilitat per al servei o, tenint-lo, no pateixi les pèrdues anatòmiques o funcionals que originen la gran invalidesa, pot sol·licitar i, si escau, obtenir dels tribunals mèdics militars la revisió del seu grau d'incapacitat, una vegada transcorregut el termini de tres anys a comptar de la data de la declaració de retir o jubilació, sempre que no hagi assolit l'edat fixada amb caràcter general per al retir o la jubilació forçosa.

5. El dret a la pensió d'inutilitat per al servei i, si s'escau, a la prestació de gran invalidesa es pot exercir en qualsevol moment posterior al reconeixement de la pensió de retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents, tenint en compte:

a) Si la sol·licitud s'efectua dins del termini de cinc anys a comptar de la data de retir o jubilació i el grau

d'incapacitat permanent i absoluta va quedar acreditat aleshores, els efectes econòmics es retrotrauen al primer dia del mes següent a la data esmentada.

b) En els altres casos, els efectes econòmics inicials de la pensió d'inutilitat i de la prestació de gran invalidesa es produeixen des del primer dia del mes següent al de la presentació de la petició oportuna degudament documentada.

6. Només pot causar pensió d'inutilitat per al servei i, si s'escau, la prestació de gran invalidesa qui, en el moment de la declaració del retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents, estigui:

a) En la situació administrativa de servei actiu o de serveis especials.

b) En la situació administrativa de reserva, sempre que s'ocupi la destinació assignada pel Ministeri de Defensa o el de l'Interior, segons escaigui, d'acord amb les previsions de la legislació reguladora del règim del personal de les Forces Armades o del règim del personal del cos de la guàrdia civil.

7. La pensió d'inutilitat per al servei es regeix pels preceptes que conté aquesta Llei i supletòriament la legislació de classes passives.

8. Les prestacions recuperadores, si s'escau, a què es refereix l'article 9.1.c) d'aquesta Llei són les que es determinin per reglament.

Article 23. Règim de les prestacions.

1. La pensió d'inutilitat per al servei és la diferència entre la pensió de retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents en el règim de classes passives, computada al cap de l'any i en la seva quantia inicial, i el 100 per 100 de l'haver regulador anual que hagi servit de base per calcular la pensió esmentada, encara que aquesta s'hagi determinat per al 200 per 100 de l'haver regulador esmentat pel fet de tenir la causa en un acte de servei. La quantia mínima de la pensió és el 7 per 100 de l'haver regulador al 100 per 100, sens perjudici del que estableixen els apartats 4 i 5 d'aquest article.

La pensió s'abona per mesos vençuts i en dotze mensualitats.

2. La quantia de la prestació de gran invalidesa, destinada a remunerar la persona que atengui el gran invàlid, és igual al 50 per 100 de la pensió de retir o jubilació de classes passives, computada al cap de l'any i en la seva quantia inicial, amb el límit del 50 per 100 de l'import màxim establert per a les pensions públiques en la data de començament d'aquella prestació.

La prestació també s'abona per mesos vençuts i en dotze mensualitats.

A petició de l'interessat o del seu representant degudament autoritzat, es pot concedir la substitució per l'allotjament i la cura de l'individu a càrrec i per compte de l'Institut Social de les Forces Armades, en règim d'internat en un centre assistencial adequat, sempre que aquestes despeses no representin per a l'Institut un increment superior al 10 per 100 de la prestació total.

3. Les pensions d'inutilitat per al servei i les prestacions de gran invalidesa no són objecte de revalorització, llevat que les lleis de pressupostos generals de l'Estat determinin una altra cosa.

4. La pensió d'inutilitat per al servei té la consideració, a tots els efectes, de pensió pública i li són aplicables les normes sobre limitacions de les pensions públiques.

La prestació de gran invalidesa, encara que, si s'escau, s'aboni conjuntament amb aquella pensió, no té la consideració de pensió pública.

5. Si la pensió de retir o jubilació de classes passives més la d'inutilitat per al servei superen el límit que amb

caràcter anual fixa la legislació sobre pensions públiques, l'ISFAS ha de minorar o no abonar, segons escaigui, la pensió reconeguda, i ha de deixar en suspens la seva meritació fins que la pensió d'inutilitat no estigui afectada per aquest límit.

SECCIÓ 4a PROTECCIÓ A LA FAMÍLIA

Article 24. Prestacions econòmiques.

1. Les prestacions econòmiques de protecció a la família són de pagament periòdic i de pagament únic. Les primeres corresponen a les prestacions familiars per fill a càrrec i les segones al subsidi especial per maternitat en cas de part múltiple.

2. La prestació per fill a càrrec menor de divuit anys no minusvàlid es regeix pel que disposa el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i la seva gestió correspon a les unitats i els òrgans administratius que tenien encomanada la de les extingides prestacions d'ajuda familiar, sens perjudici que, quan el beneficiari tingui la condició de pensionista, la consignació i l'abonament de les prestacions reconegudes, les efectuïn els serveis corresponents de classes passives del Ministeri d'Hisenda.

3. Les prestacions per fill a càrrec minusvàlid, la gestió de les quals correspon a l'Institut Social de les Forces Armades, també es regeixen pel que disposa el capítol IX del títol II d'aquest text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

4. El subsidi especial per maternitat en cas de part múltiple té el mateix contingut que en el règim general de la Seguretat Social.

5. Les prestacions de protecció a la família a què es refereix aquesta Llei són incompatibles amb qualsevol altra prestació anàloga fixada en els altres règims del sistema de la Seguretat Social.

SECCIÓ 5a SERVEIS SOCIALS I ASSISTÈNCIA SOCIAL

Article 25. Serveis socials.

1. Sens perjudici de l'acció social que correspon exercir a les Forces Armades com a activitat pròpia, l'acció protectora d'aquest règim especial pot incloure els serveis socials del sistema de la Seguretat Social, sempre que les contingències que atenguin no estiguin cobertes per altres prestacions.

2. La incorporació als serveis socials esmentats s'ha de determinar per Ordre del Ministeri de la Presidència, a proposta dels ministeris de Defensa i de Treball i Afers Socials, que en regulen l'abast i el règim financer.

Article 26. Assistència social.

1. L'Institut Social de les Forces Armades ha de dispensar als assegurats i als seus beneficiaris els serveis i els ajuts econòmics que, tenint en compte estats i situacions de necessitat, es considerin necessaris.

2. Aquests serveis i ajuts econòmics tenen com a límit els crèdits que amb aquesta finalitat es consignin en el pressupost de despeses de l'Institut Social de les Forces Armades, i la seva concessió no pot comprometre els recursos de l'exercici següent a aquell en què tingui lloc la concessió.

3. Els ajuts assistencials comprenen, entre altres, els que es dispensin per tractament o intervencions especials, en casos de caràcter excepcional, per un determinat facultatiu; els determinats per inexistència, pèrdua o insuficiència de prestacions en supòsits concrets; els

deguts a despeses de caràcter urgent en casos d'importància extraordinària degudament justificats i, en general, qualssevol altres d'anàlegs la percepció dels quals no hagi estat regulada en les normes aplicables a aquest règim especial.

Article 27. *Beneficiaris.*

1. Es poden acollir a les prestacions que regula aquesta secció 5a, sempre que compleixin les condicions exigides en cada supòsit, tots els assegurats, com també aquells dels seus beneficiaris d'assistència sanitària que s'esmenten tot seguit:

- a) Cònjuge.
- b) Fills menors de vint-i-un anys o, sense aquest límit d'edat, quan tinguin una incapacitat permanent i absoluta que els inhabiliti completament per a qualsevol professió o ofici.
- c) Germans menors de divuit anys i els més grans d'aquesta edat que tinguin una incapacitat permanent i absoluta que els inhabiliti completament per a qualsevol professió o ofici.
- d) Ascendents, tant de l'assegurat com del seu cònjuge, i els cònjuges d'aquests ascendents per noces ulteriors.

2. També poden ser beneficiaris d'aquestes prestacions els viudots i els orfes que siguin beneficiaris d'assistència sanitària segons l'apartat 3 de l'article 12 d'aquesta Llei, sempre que, tractant-se d'orfes, siguin menors de vint-i-un anys o tinguin una incapacitat permanent i absoluta que els inhabiliti completament per a qualsevol professió o ofici.

CAPÍTOL VI

Règim econòmic i financer

Article 28. *Règim financer.*

1. Llevat de les excepcions que puguin establir les normes reguladores d'aquest règim especial de Seguretat Social, el sistema financer d'aquest règim és de repartiment i la seva quota és revisable periòdicament.

2. En els casos en què la naturalesa de les prestacions ho requereixi, s'han de constituir fons de garantia per complir possibles dèficits de cotització o en casos anormals de sinistralitat.

Article 29. *Recursos econòmics.*

Per al compliment de les seves finalitats, els recursos econòmics de l'Institut Social de les Forces Armades estan constituïts per:

- a) Les aportacions de l'Estat a què es refereix l'article següent.
- b) La cotització del personal afiliat a què es refereixen l'article 7 i la disposició addicional primera.5.
- c) Les subvencions estatals i els altres recursos públics de naturalesa diversa que li corresponguin d'acord amb la normativa vigent.
- d) Els béns, els drets i les accions de les mútues que constitueixen el Fons Especial de l'Institut.
- e) Els fruits, les rendes, els interessos i qualsevol altre producte dels seus béns patrimonials.
- f) Qualsevol altres recursos privats que s'obtinguin per al compliment de les seves finalitats.

Article 30. *Aportacions i subvencions estatals.*

1. L'Estat ha de consignar de manera permanent en els seus pressupostos les aportacions que anualment

ha de concedir a l'Institut Social de les Forces Armades per al finançament de les prestacions a què es refereix l'article 9, llevat de la que indica el paràgraf f).

2. La quantia de les aportacions estatals es determina mitjançant un percentatge dels havers reguladors a efectes de cotització de drets passius, percentatge que fixa anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. També s'han de consignar anualment en els pressupostos generals de l'Estat les subvencions necessàries per finançar les prestacions per fill a càrrec minusvàlid, com també el dèficit que, si s'escau, es produeixi en el fons especial que regula la disposició addicional quarta d'aquesta Llei.

Les aportacions estatals són independents, en tot cas, d'aquestes subvencions, així com de qualsevol altra de les incloses al paràgraf c) de l'article anterior.

CAPÍTOL VII

Recursos i règim jurisdiccional

Article 31. *Recursos i règim jurisdiccional.*

1. Els actes i les resolucions del director general de l'Institut Social de les Forces Armades no posen fi a la via administrativa i es pot recórrer contra ells en alçada davant del ministre de Defensa. Exhaurida la via administrativa, s'hi pot recórrer en la contenciosa administrativa d'acord amb la seva Llei reguladora.

2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior, i en tot cas posen fi a la via administrativa, les resolucions a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 109 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, i les dictades en matèria de personal pel director general de l'Institut. En aquests casos, és procedent el recurs de reposició, amb caràcter potestatiu, i el contenciós administratiu d'acord amb la seva Llei reguladora.

Disposició addicional primera. *Situacions a extingir.*

1. Queden obligatòriament inclosos en el camp d'aplicació d'aquest règim especial:

A) Els oficials generals en la situació a extingir de segona reserva.

B) Els militars professionals en la situació de reserva que regula la disposició transitòria onzena.2 de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, com també els membres de l'escala de la Guàrdia Reial en situació de reserva transitòria.

C) El personal que s'esmenta a continuació, llevat que, pertanyi a un altre règim de Seguretat Social i hagi renunciat expressament al que regula aquesta Llei:

a) El comprès en algun dels paràgrafs de l'apartat 1 de l'article 3 que hagi passat a la situació de retir o jubilació abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

b) Els membres del cos a extingir de mutilats de guerra per la pàtria, del cos a extingir d'invàlids militars i de la secció a extingir d'inútils per al servei, tant si estan en situació de retir com de segona reserva.

c) Els membres de l'extingit cos de la policia armada en situació de retir o jubilació i del també extingit cos de la policia nacional que hagin passat a la situació de retir o jubilació abans de l'1 de febrer de 1986.

d) Els qui tinguin la condició de retirats a l'empara de l'article 2 de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, sobre reconeixement de drets i serveis prestats als qui durant la guerra civil van formar part de les Forces Armades i d'ordre públic i el cos de carrabiners de la República.

D) El personal militar en alguna de les situacions derivades de la Llei de 17 de juliol de 1958, de pass voluntari de caps i oficials de l'exèrcit de terra al servei d'organismes civils.

E) Els militars de lleva durant la prestació del servei militar, fins i tot en la modalitat de servei per a la formació de quadres de comandament, amb l'abast i les condicions fixades per reglament.

F) Els funcionaris civils que, procedents dels cossos generals administratiu, auxiliar i subaltern de l'Administració militar, es van integrar, respectivament, als cossos generals administratiu, auxiliar i subaltern de l'Administració de l'Estat en virtut del que estableix la disposició addicional novena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, sempre que l'1 de febrer de 1986 ocupessin un lloc de treball de l'Administració militar o dels seus organismes públics i que obtinguin la primera destinació definitiva en un lloc de treball diferent dels esmentats, llevat que hagin exercit l'opció individual d'incorporació al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.

G) Els titulars de les places no escalafonades, a extingir, d'escorcolladora de la Direcció General de la Guàrdia Civil, llevat que hagin exercit l'opció individual d'incorporar-se al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.

2. El personal militar o civil inclòs en l'apartat anterior, que s'hagi retirat o jubilat abans de l'entrada en vigor de la Llei 28/1975, de 27 de juny, no es pot acollir a les prestacions que conté el paràgraf c) de l'article 9.

3. El personal militar que pertanyi al cos a extingir de mutilats de guerra per la pàtria que hagi passat a retirat o a la situació de segona reserva d'oficials generals, en aplicació de la disposició final sisena de la Llei 17/1989, continua exclòs de l'acció protectora de la pensió d'inutilitat per al servei i de la prestació de gran invalidesa que regula aquesta Llei.

4. Els funcionaris esmentats en els paràgrafs F) i G) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional poden optar, per una sola vegada, per ser donats de baixa en aquest règim especial i incorporar-se al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, conservant els drets que tinguin consolidats en aquell règim.

5. Els assegurats inclosos en els paràgrafs B), D), F) i G) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, així com els que, dins del paràgraf E), estiguin fent el període de pràctiques durant el servei per a la formació de quadres de comandament, cotitzen d'acord amb el que preveu l'article 7 d'aquesta Llei. Els altres assegurats esmentats en aquesta disposició addicional estan exempts de cotització.

6. Els familiars dels assegurats inclosos a l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, així com els seus viudus i orfes, poden ser beneficiaris de les prestacions d'aquest règim especial en les mateixes circumstàncies i condicions que els familiars, viudus i orfes dels altres assegurats.

7. Els viudus i orfes dels qui van ser titulars d'una relació de serveis que hagi comportat la incorporació obligatòria a l'Institut Social de les Forces Armades i que no la van obtenir perquè van morir o perquè eren pensionistes de classes passives en la data d'entrada en vigor de la Llei 28/1975, de 27 de juny, poden continuar incorporats o incorporar-se a l'Institut, sense cotització al seu càrrec, sempre que no tinguin dret, per un títol diferent, a rebre assistència sanitària per mitjà d'algun dels règims que integren el sistema de Seguretat Social.

Aquestes incorporacions produeixen els drets previstos per als viudus i els orfes d'assegurats inclosos en el camp d'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició addicional segona. *Prestacions per minusvalidesa a extingir.*

1. L'Institut Social de les Forces Armades no pot reconèixer prestacions per minusvalidesa, sigui quin sigui el concepte i la naturalesa d'aquestes prestacions, diferents de les que estableixen el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i les altres disposicions d'aplicació del règim general de la Seguretat Social.

2. Les prestacions per minusvalidesa diferents de les esmentades i reconegudes per l'Institut a l'empara de la normativa anterior es mantenen «a extingir» i les que hagin estat transformades d'ofici en la prestació per un fill a càrrec que correspongui i siguin d'una quantia superior a aquesta mantenen l'excés i aquest s'ha d'anar absorbint pels augments que es produeixen en la prestació per fill a càrrec.

Disposició addicional tercera. *Reservistes.*

1. Durant els períodes d'activació, els reservistes temporals i voluntaris que no pertanyin a algun règim públic de Seguretat Social queden incorporats al règim especial que regula aquesta Llei, amb l'abast i les condicions que es fixin per reglament.

2. En cas d'incorporació a les Forces Armades, els reservistes obligatoris tenen, respecte al règim especial que regula aquesta Llei, els drets que determinin els reials decrets que estableixin les normes per a la declaració general de reservistes d'aquesta naturalesa.

Disposició addicional quarta. *Mútues de les Forces Armades integrades a l'Institut Social de les Forces Armades.*

1. L'Institut Social de les Forces Armades garanteix als socis i els beneficiaris de l'Associació Mútua Benèfica de l'Exèrcit de Terra i de l'Associació Mútua Benèfica de l'Aire, integrades en aquest Institut a l'empara de la disposició transitòria segona de la Llei 28/1975, de 27 de juny, les prestacions que regien a la mútua respectiva abans del 31 de desembre de 1973.

2. La totalitat dels béns, els drets i les accions de les dues mútues, aportats amb la seva integració a l'Institut Social de les Forces Armades, constitueixen un fons especial al qual també s'incorporen les quotes dels mutualistes afectats i els recursos públics que els corresponguin. Les quotes són les vigents el 31 de desembre de 1973.

3. Les despeses imputables a les mútues integrades es financen amb els recursos del fons especial esmentat, el dèficit del qual, si s'escau, ha de ser cobert mitjançant subvenció de l'Estat.

4. No es poden incorporar nous socis a les dues mútues integrades a l'Institut Social de les Forces Armades. L'opció individual de donar-se de baixa en aquestes mútues es pot exercitar en qualsevol moment, amb la pèrdua, per part del beneficiari, de qualsevol prestació i sense dret a devolució de quotes.

5. Les pensions de les dues mútues integrades, abonades amb càrrec al fons especial a què es refereixen els apartats 2 i 3 d'aquesta disposició addicional, tenen el caràcter de pensions públiques i, consegüentment, els són aplicables els límits establerts legalment tant per a l'assenyalament inicial com per a la seva revalorització, així com per a la concurrència de pensions.

Disposició addicional cinquena. *Règim del medicament.*

1. A efectes del que estableix l'article 15 d'aquesta Llei i d'acord amb la disposició addicional dissetena de

la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, és aplicable a la prestació farmacèutica d'aquest règim especial el que estableix l'article 94.6 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, en la redacció que en fa l'article 109.3 de l'esmentada Llei 66/1997.

2. Les deduccions en la facturació de les receptes corresponents a la prestació farmacèutica, derivades de les col·laboracions establertes o que s'estableixin per l'Institut Social de les Forces Armades amb els Col·legis de Farmacèutics s'imputen al pressupost de despeses de l'exercici en què es produeixin com a minoració de les obligacions satisfetes.

Disposició addicional sisena. Subministrament d'informació.

1. Els organismes competents dependents del Ministeri d'Hisenda o, si s'escau, de les comunitats autònomes o de les diputacions forals han de proporcionar, dins de cada exercici anual, a l'Institut Social de les Forces Armades i a petició seva i de conformitat amb el que estableix l'article 113 de la Llei general tributària, les dades relatives als nivells de renda i altres ingressos dels titulars de prestacions, quan determinin el dret a aquestes prestacions, com també dels beneficiaris, els cònjuges i altres membres de les unitats familiars, sempre que s'hagin de tenir en compte per al reconeixement, el manteniment o la quantia de les prestacions esmentades, a fi de verificar si aquells beneficiaris compleixen les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions i en la quantia legalment establerta.

2. Els registres civils, dependents de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, en col·laboració amb els corresponents del Ministeri d'Hisenda, han de proporcionar a l'Institut Social de les Forces Armades i dins del termini de tres mesos a comptar de la data en què sorgeixin els fets respectius, les dades personals informatitzades de totes les defuncions, com també dels matrimonis de les persones vídues.

3. Les dades que es proporcionin han d'identificar, en tot cas, el nom i els cognoms, el document nacional d'identitat i el domicili.

Disposició transitòria única. Prestacions d'inutilitat per al servei anteriors a l'1 de gener de 1998.

Les prestacions d'inutilitat per al servei els fets causants de la qual siguin anteriors a l'1 de gener de 1998 es regeixen:

A) Pel text inicial dels articles 22 i 23 de la Llei 28/1975, de 27 de juny, reguladora d'aquest règim especial, si els fets causants són anteriors a l'1 de gener de 1995.

B) Pel mateix text de l'esmentat article 22 i pel text modificat de l'article 23, segons la redacció de l'article 51 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, si els fets causants es van produir des de l'1 de gener de 1995 fins al 31 de desembre de 1997, ambdós inclosos.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades totes les normes de rang legal que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, de manera expressa, les següents:

A) La Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, així com les disposicions expressament modificatives del seu text.

B) L'article 32, apartat 6, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública,

referent a aquest règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades.

C) La disposició addicional quarta de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1986, referent a aquest règim especial.

D) L'article 63, apartat 8, de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1988, referent a l'Institut Social de les Forces Armades.

E) De la Llei 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1989:

- a) L'article 55, referent a aquest règim especial.
- b) La disposició transitòria setena.

F) La disposició addicional novena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1992, referent a aquest règim especial.

G) L'article 106.dos, apartats 3 i 4, de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1995.

H) La disposició addicional dotzena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, referent a aquest règim especial.

I) Els articles 75 i 133 de la Llei 13/1996, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en el que es refereixen a l'Institut Social de les Forces Armades.

J) La disposició final segona de la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social, referent a aquest règim especial.

K) De la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

- a) La disposició addicional cinquena.
- b) La disposició addicional dissetena, referent a aquest règim especial.

L) De la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

- a) L'article 44, apartat quatre, referent a aquest règim especial.
- b) L'article 62, paràgrafs primer i segon, referent a l'Institut Social de les Forces Armades.
- c) L'article 82, referent a l'Institut Social de les Forces Armades.

M) L'article 50 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, referent a l'Institut Social de les Forces Armades.

2. També queden derogats els articles 102 a 146, ambdós inclusivament, i les disposicions transitòries, excepte la 7a, del Reglament general de la Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret 2330/1978, de 29 de setembre, i també totes les altres normes del mateix Reial decret o de qualsevol altra disposició reglamentària que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. Harmonització amb la Llei de consolidació i racionalització del sistema de Seguretat Social.

S'autoritza el Govern per procedir a l'harmonització de la normativa especial del mutualisme administratiu, referent als seus sistemes de recursos econòmics, amb les previsions de l'article 86.2 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa la Llei 24/1997, de 15 de juliol, amb la consulta prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit de la funció pública.

I això sens perjudici del manteniment de les peculiaritats que pel que fa a la forma de dur a terme la prestació de l'assistència sanitària conté aquella normativa especial.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest text refós es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.4a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Ministeri de Defensa, amb l'informe previ, si s'escau, del Ministeri d'Hisenda i del de Treball i Afers Socials en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar o proposar al Govern, segons escaigui, les normes d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei.

MINISTERI D'ECONOMIA

11124 REIAL DECRET 996/2000, de 2 de juny, pel qual es modifiquen determinats preceptes del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i del pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i les normes per a la formulació dels comptes dels grups d'entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 2014/1997, de 26 de desembre, per adaptar-los a la Directiva 98/78/CE, de 27 d'octubre, relativa a la supervisió addicional de les empreses d'assegurances que formin part d'un grup d'assegurances. («BOE» 142, de 14-6-2000.)

Amb data 27 d'octubre de 1998 va ser aprovada la Directiva 98/78/CE, relativa a la supervisió addicional de les empreses d'assegurances que formin part d'un grup d'assegurances, i es va publicar en el Butlletí Oficial de les Comunitats Europees el 5 de desembre del mateix any.

Aquesta Directiva adopta un grau d'harmonització essencial, necessari i suficient per aconseguir el reconeixement mutu dels sistemes de supervisió prudencial en l'àmbit de les assegurances i estableix una supervisió addicional que s'orienta, fonamentalment, cap a la comprovació de l'estat de solvència del grup de societats i de la incidència que en la solvència de les entitats supervisades tenen les seves societats participants i vinculades.

La supervisió addicional prevista afecta, d'una part, les entitats asseguradores que tinguin una participació —concepte que es defineix en la mateixa Directiva— en una altra o unes altres entitats asseguradores, reasseguradores o entitats d'assegurances de països tercers, segons mètodes alternatius de càlcul que es descriuen a l'annex I de la mateixa Directiva —el tercer dels quals, basat en la consolidació comptable, és el coincident amb el sistema espanyol de consolidació—; i, d'altra banda, les entitats asseguradores la matriu de les quals sigui una tenidora d'accions d'entitats —entre altres, asseguradores—, una reasseguradora o una entitat d'assegurances d'un país tercer, d'acord amb les normes que estableix l'annex II de la Directiva.

La major part de les prescripcions comunitàries estan recollides en la normativa espanyola, que preveu una regulació detallada dels grups consolidables d'entitats asseguradores tant en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, com en el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i en el pla de comptabilitat de les entitats asseguradores i normes per a la formulació dels comptes dels grups d'entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 2014/1997, de 26

de desembre. No obstant això, cal introduir algunes modificacions en les dues normes reglamentàries esmentades per aconseguir la seva adaptació plena a les prescripcions de la Directiva recentment aprovada.

En particular, interessa destacar els aspectes següents la transposició dels quals requereix la modificació de normes:

La Directiva imposa la supervisió addicional d'entitats que estiguin participades per altres dels tipus abans esmentats o hi participin en un 20 per 100 o més, ja que presumeix en aquests casos l'existència de vincles de control. Encara que aquesta presumpció ja està recollida en la nostra legislació general sobre supervisió d'entitats financeres (article 2.2 del Reial decret 1343/1992, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres), l'especificitat del sector assegurador i de la seva regulació, així com el fet de recollir-se un aspecte tan important en una directiva també específica, aconsellen que aquesta es prevegi en el Reglament sectorial.

A aquests efectes exclusius, la norma comunitària introdueix un marge de solvència teòric o nocional per a les entitats exclusivament reasseguradores que, ni la normativa espanyola, ni cap altra comunitària exigeixen a nivell individual, per la qual cosa és preceptiu traslladar les seves previsions, per bé que amb els efectes limitats de la mateixa Directiva.

Tot i que la normativa espanyola ja preveu exigències de control intern, la Directiva exigeix procediments addicionals que garanteixin la presentació adequada de la informació i de les dades pertinents a efectes de la supervisió addicional.

També es requereix que determinada informació relativa a cert tipus d'operacions intragrup, que amb caràcter general ja preveu la nostra normativa, estigui disponible amb periodicitat anual, cosa que exigeix preveure-ho específicament en la memòria dels comptes anuals consolidats.

Al marge d'això, altres qüestions destacables de la norma comunitària ja incorporades a la regulació espanyola són les següents:

L'accés necessari de les autoritats competents a tota la informació rellevant als efectes de la supervisió.

El fet que, tot i que la supervisió addicional exigeix tenir en compte empreses no sotmeses a supervisió individual, les prescripcions de la Directiva no impliquen que la seva aplicació obligui els estats membres a exercir aquesta supervisió a partir d'ara.

L'aplicació de la norma comunitària exigeix un alt grau de cooperació entre autoritats de control, que les normes internes dels estats membres han de permetre i facilitar.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia, amb els informes i els tràmits previs preceptius, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de juny de 2000,

DISPOSO:

Article primer. *Modificacions al Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

Primer.—S'afegeix un paràgraf i) a l'article 1.2, amb la redacció següent:

«i) Entitat asseguradora domiciliada en un país tercer.

Una entitat que, si tingués el domicili social a la Unió Europea, estaria obligada, d'acord amb les disposicions que en cada Estat membre s'hagin dictat